

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ Κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΔΗ ΣΤΗ Γ.Σ. ΤΗΣ 16ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017

Σας καλωσορίζω στην ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων. Θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τους εκπροσώπους των πολιτικών κομμάτων που τιμούν με την παρουσία τους τις εργασίες της Γενικής μας Συνέλευσης, η οποία από άποψη συμμετοχής ξεπέρασε και φέτος κάθε προηγούμενο. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι η πρωτοφανής μαζικότητα της περσινής μας Συνέλευσης δεν ήταν ούτε τυχαία ούτε συγκυριακή αλλά αντανακλά τις μεγάλες προσδοκίες του Δικαστικού Σώματος από την Ένωσή του. Στο δρόμο που χαράξαμε από πέρσι πορευόμαστε μέχρι σήμερα με λόγο ευθύ, καθαρό, κατανοητό από την κοινωνία. Τα θέματα που επιλέξαμε για συζήτηση την σημερινή ημέρα έχουν στραμμένο το βλέμμα ιδίως στους κινδύνους που απειλούν

τις σύγχρονες δημοκρατίες με την μεθοδική και συστηματική εγκατάλειψη της αρχής της διάκρισης των λειτουργιών. Σε δεύτερο επίπεδο θα ασχοληθούμε με τις άμεσες προτεραιότητες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Δικαιοσύνη στη Χώρα μας.

Δικαστική ανεξαρτησία: Ένα ζητούμενο διαχρονικό και διεθνές. Συμπεράσματα και προβληματισμοί στην 60η Ετήσια Γενική Συνέλευση της Διεθνούς Ένωσης Δικαστών.

Το Σύνταγμα κατοχυρώνει με μια σειρά διατάξεών του την προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των Δικαστών ενώ στο κεφαλαίωδες άρθρο 26 διασφαλίζεται η αρχή της διάκρισης των τριών κρατικών λειτουργιών. Αρκεί όμως η πρόβλεψη αρχών και δικαιωμάτων σε ένα νομοθετικό κείμενο, ακόμα κι' αν αυτό είναι ο θεμελιώδης Νόμος του Κράτους, ώστε αυτές οι αρχές και τα δικαιώματα να γίνουν πράξη; Την απάντηση στο ρητορικό αυτό ερώτημα τη δίνει η κοινωνική εμπειρία που αποκτάται σε περιόδους οικονομικών κρίσεων, όταν ατομικά και κυρίως κοινωνικά συνταγματικά δικαιώματα παραμερίζονται στο βωμό ικανοποίησης οικονομικών συμφερόντων. Πολλές φορές οι πολίτες αναρωτιούνται για το εάν η Δικαιοσύνη ως θεσμός είναι πράγματι ανεξάρτητη και εάν αποδίδει δίκαιο. Η Δικαιοσύνη λοιπόν είναι τόσο δίκαιη όσο και ο νόμος που καλείται να εφαρμόσει και είναι τόσο ανεξάρτητη όσο της το επιτρέπει το ιστορικό και πολιτικό πλαίσιο της εποχής της.

Στο Σαντιάγο της Χιλής πραγματοποιήθηκε πριν από δύο μήνες η 60η ετήσια Γενική Συνέλευση της Διεθνούς Ένωσης Δικαστών. Το κύριο θέμα συζήτησης ήταν οι απειλές στην ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, γεγονός που καταδεικνύει το μέγεθος του προβλήματος σε παγκόσμιο επίπεδο και τους προβληματισμούς που γεννά ο τρόπος άσκησης εξουσίας στη νέα εποχή μετά την παγκόσμια οικονομική κρίση. Οι κίνδυνοι χειραγώγησης της δικαιοσύνης υπόκεινται βέβαια σε μια διαβάθμιση και είναι ανάλογοι με την κλίμακα στην οποία βρίσκεται το κάθε κράτος στην πυραμίδα της οικονομικής ανάπτυξης.

Στα κράτη που βρίσκονται στη βάση αυτής της πυραμίδας οι κυβερνητικές παρεμβάσεις γίνονται ολοένα και πιο ωμές και κατατείνουν στην πλήρη έλεγχο της Δικαιοσύνης από την Κυβέρνηση. Τέτοια είναι πολλά κράτη της Λατινικής Αμερικής και στην Ευρώπη ξεχωρίζουν οι περιπτώσεις της Τουρκίας, της Πολωνίας και της Βουλγαρίας. Η περιγραφή της κατάστασης της Δικαιοσύνης σ' αυτές τις χώρες θα μας βοηθήσει να βγάλουμε πολλά χρήσιμα συμπεράσματα, να κατανοήσουμε τη ρίζα των προβλημάτων και να μπορέσουμε να αντιληφθούμε ποιοι κίνδυνοι χτυπούν την πόρτα μας.

Η κατάσταση στην Τουρκία θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως απελπιστική αναφορικά με την συνεχιζόμενη παραβίαση βασικών κανόνων δικαίου. Από την 15η Ιουλίου 2016 και μετά την κατάσταση ανάγκης που επιβλήθηκε περισσότεροι από 4.000 Δικαστές και Εισαγγελείς, δηλαδή το 1/4 του συνόλου του δικαστικού σώματος, έχουν ήδη απολυθεί. Η μεγάλη πλειοψηφία από αυτούς είναι κρατούμενοι σε φυλακές και κάποιοι βρίσκονται σε κελιά απομόνωσης. Μόνο σε λίγους έχουν απαγγελθεί

Συνέχεια στην σελίδα 5

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ Αστική - Ποινική - Πειθαρχική

Ο εξαιρετος συνάδελφος νομικός συγγραφέας Κωνσταντίνος Φράγκος, Αρεοπαγίτης ε.τ., με την επιμέλεια και της θυγατέρας του Δημήτρας Φράγκου - Γεωργοπούλου, Δικηγόρου, συνεχίζει το συγγραφικό του έργο, με την έκδοση του τέταρτου βιβλίου του, υπό τον τίτλο « ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ», Αστική - Ποινική - Πειθαρχική Ευθύνη και Ποινικά Αδικήματα Ιατρών, σελίδες 870, από τον εκδοτικό οίκο « Εκδόσεις Π. Σάκκουλα - Αθήνα - Θεσσαλονίκη, Ιπποκράτους 23, Αθήνα και Φράγκων 1, Θεσσαλονίκη, σε λογική τιμή των 68 Ευρώ, με 20% έκπτωση για τους δικαστικούς λειτουργούς. Στο παραπάνω σύγγραμμα ο κ. Φράγκος, με δικαστική πείρα 41 ετών, εκ των οποίων οκτώ χρόνια στον Άρειο Πάγο, συγκεντρώνει τις πλέον χρήσιμες θεωρητικές απόψεις, την ειδική νομοθεσία ιατρικής ευθύνης και το

σύνολο της νομολογίας, ίδια των ανωτάτων δικαστηρίων της Χώρας, της τελευταίας δεκαετίας, σε μία καλή οργάνωση και κατανομή της ύλης του. Το βιβλίο αυτό καλύπτει κάθε αναφερόμενο ζήτημα και δικαστική εμπλοκή ιατρικής ευθύνης, αστικής, ποινικής και πειθαρχικής, ιατρών, λοιπού νοσηλευτικού προσωπικού και Νοσοκομείων- Κλινικών - Δημοσίου και περιέχει 26 ποινικά αδικήματα ιατρών, κάθε ειδικότητας χωριστά, με πληρέστατη ερμηνεία και νομολογία και αναλυτικότερα σε γλώσσα κατανοητή και είναι χρήσιμο σύγγραμμα σε κάθε βιβλιοθήκη δικηγόρων και δικαστικών λειτουργών, αλλά και των ιατρών μας, που επιτελούν και αυτοί σπουδαίο κοινωνικό λειτουργήμα.

Του ευχόμαστε συγχαρητήρια και καλοτάξιδο το βιβλίο του αυτό και αναμένουμε σύντομα αρχές 2018 και το επόμενο βιβλίο του Ερμηνεία και νομολογία κατ' άρθρο Ποιν. Κώδικα - Ειδ. Ποιν. Νόμοι».

Σημείωση: Η παρουσίαση του άνω βιβλίου θα γίνει στις 26.02.2018, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.00, στην αίθουσα του Δικηγ. Συλλόγου Αθηνών, οδός Ακαδημίας.

Νικόλαος Σαλάτας

Εφέτης Γεν. Γραμμ. ΕΔΕ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΡΘΡΩΝ ΓΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Οι συνάδελφοι που ενδιαφέρονται να δημοσιεύσουν άρθρα ή επιστολές στα ηλεκτρονικά ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ μπορούν να τα αποστείλουν με μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση της Ένωσης αναγράφοντας το επώνυμο, το τηλέφωνο τους και το δικαστήριο που υπηρετούν.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Κ. ΒΕΡΓΩΝΗ, ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΕΦΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, Β΄ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΔΕ, ΣΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΗΝ 16.12.2017

Αγαπητές και Αγαπητοί συνάδελφοι,

Διανύουμε μια περίοδο που η Δικαιοσύνη και οι λειτουργοί της, Δικαστές και Εισαγγελείς, έχουν επιλεγεί ως “αντίπαλοι” ή “εμπόδιο”, προκειμένου να εφευρεθεί ένας “αντίπαλος”. Και εδώ υπάρχει ο κίνδυνος! Σε καμιά περίπτωση η Δικαιοσύνη, οι λειτουργοί της και οι Δικαστικές Ενώσεις δεν πρέπει να πέσουν στην παγίδα να γίνουν υποκείμενα αυτού του “διαλόγου” αυτής της αντιπαράθεσης, όπως προσπαθούν να την καταστήσουν, παράγοντες του Δημόσιου βίου. Η Δικαιοσύνη μόνο με την επιτέλεση του θεσμικού της ρόλου παρεμβαίνει στην δημόσια ζωή της χώρας. Η Ένωσή μας

σήμερα δίνει με αποτελεσματικότητα την μάχη της δικαστικής ανεξαρτησίας, και όχι μόνο σε επίπεδο ανακοινώσεων και παρουσίας της στον δημόσιο διάλογο, αλλά και με την φροντίδα για την διατύπωση προτάσεων για την βελτίωση της απονομής της δικαιοσύνης, καθώς και την συμβολή της στην δικαστική εκπαίδευση, σεμινάρια νέων ειρηνοδικών, ημερίδα εργατικού δικαίου, ημερίδα για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, κ.ά.

Πιστεύω βαθιά ότι ο καλύτερος τρόπος προάσπισης της δικαστικής ανεξαρτησίας είναι η διαρκής αύξηση της ταχύτητας και της αποτελεσματικότητάς της. Και αυτό είναι κυρίως το πεδίο που θα πρέπει να αναπτυχθεί η δράση της Ένωσής μας. Θα πρέπει δηλαδή με πρωτοβουλία της να ξεκινήσει ένας κοινωνικός, δηλαδή μαζί με άλλους κοινωνικούς και επιστημονικούς φορείς, ένας ευρύς και σφιχτός χρονικά διάλογος για την ριζική επανεξέταση των υποθέσεων που εισέρχονται στην δικαιοσύνη και την όσο το δυνατόν γρηγορότερη εφαρμογή των νέων τεχνολογιών στην απονομή της. Με βασικό στόχο την πλήρη ηλεκτρονικοποίηση της προσωπικής λειτουργίας των λειτουργών της δικαιοσύνης.

Σημαντικός, ο σημαντικότερος ίσως, παράγοντας στην πορεία αυτή είναι η λειτουργία της δικαστικής εκπαίδευσης, εφ’ όσον αυτή συνδυάζεται με την αξιοποίηση των δικαστικών λειτουργών με ανάληψη εργασίας σχετικής με το αντικείμενο, πάνω στο οποίο έχει εκπαιδευθεί. Εδώ προκύπτουν δύο θέματα. Πρώτο αυτό της ισότητας των ευκαιριών και στην συνέχεια αυτό της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στην επιλογή των δικαστικών λειτουργών σε τομείς εργασίας, ανάλογους με την κάθε φορά εκπαίδευσή τους.

Για το πρώτο αυτό της ισότητας των ευκαιριών να αναφέρω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Την 22.11.2017 στα υπηρεσιακά mail των εισαγγελέων που υπηρετούν στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, απεστάλη μήνυμα γνωστοποίησης εκπαιδευτικού κύκλου πάνω στα ευρωπαϊκά δικαστικά συστήματα 30 εισαγγελικών λειτουργών πάνω στα δικαστικά συστήματα κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις οποίες θα μεταβούν για χρονικό διάστημα μιας ή δύο εβδομάδων. Η προθεσμία εκδήλωσης ενδιαφέροντος ήταν μόλις 2 ημερών. Δεν θα αναφέρω καμία από τις σκέψεις που μου γεννά το άνω παράδειγμα. Θα πω όμως ότι θα πρέπει να κάνουμε και να υλοποιήσουμε προτάσεις για την διασφάλιση της δικαίως πρόσβασης στην δικαστική εκπαίδευση και στην δημιουργία οργάνου, με την συμμετοχή και των δικαστικών ενώσεων, το οποίο θα αποφασίζει, με συγκεκριμένους κανόνες, την συμμετοχή όλων των συναδέλφων στις εκπαιδεύσεις.

Για το χρονικό επόμενο, αυτό της αξιοποίησης των δικαστών και των εισαγγελέων σε αντικείμενα εργασίας, ανάλογα με την εκπαίδευση ή τις εκπαιδεύσεις που θα έχουν παρακολουθήσει, ή δη η Ένωσή μας, στα πλαίσια της επιδίωξης της μέγιστης δυνατής αξιοκρατίας και διαφάνειας στην επιλογή των δικαστών και εισαγγελέων που υπηρετούν σε ειδικές θέσεις, έχει υποβάλει ήδη προτάσεις στον υπό συζήτηση νέο Κώδικα οργανισμού δικαστηρίων, για την υποχρεωτική γνωστοποίηση της διαδικασίας επιλογής στο ΑΔΣ σε όλους όσους έχουν τα τυπικά προσόντα και στην υποβολή υποψηφιοτήτων για τις θέσεις αυτές.

Τέλος ένα σημαντικό ζήτημα για την δικαστική ανεξαρτησία και ειδικότερα για την εσωτερική ανεξαρτησία είναι αυτό της πειθαρχικής διαδικασίας. Και για το ζήτημα αυτό η Ένωσή μας έχει προχωρήσει σε σημαντικές προτάσεις, που ελπίζουμε ότι θα νομοθετηθούν με την κατάρτιση του νέου οργανισμού δικαστηρίων. Ιδιαίτερη σημασία έχει κατά την γνώμη μου και μια παρέμβαση της Ένωσης με προτάσεις για την κατοχύρωση της διαφάνειας και της αξιοκρατίας στην διαδικασία των προαγωγών και των μεταθέσεων. Ήδη και για τα ζητήματα αυτά έχουμε διατυπώσει προτάσεις, οι οποίες θα πρέπει να βελτιωθούν.

ΟΜΙΛΙΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΔΕΜΕΣΤΙΧΑ ΣΤΗΝ Γ.Σ. ΤΗΣ 16.12.2017 Ειρηνοδίκη Αθηνών, Υπεύθυνη Διαχείρισης Οικονομικών της ΕΔΕ

Συνάδελφοι,

Κατ αρχήν θέλω να σας καλωσορίσω και να σας ευχαριστήσω για την ανταπόκριση στο κάλεσμά μας και στη φετεινή Γ.Σ.

Όλη την δικαστική χρονιά που πέρασε η Δικαιοσύνη που λειτουργεί τα τελευταία χρόνια σε περιβάλλον οικονομικής κρίσης, δοκιμάστηκε. Στο επίκεντρο της πολιτικής αντιπαράθεσης βρίσκονταν συνεχώς δικαστικές ενέργειες και αποφάσεις που «γέννησαν» γεγονότα τα οποία κυριάρχησαν στην επικαιρότητα, ανέβασαν το πολιτικό θερμόμετρο και προκάλεσαν προβληματισμούς και έντονο σκεπτικισμό εντός κι εκτός Δικαιοσύνης. Έχω την εντύπωση ή μάλλον την πεποίθηση ότι ο καθένας που υπηρετεί συστηματικά τις ιδεοληψίες του,

εχθρεύεται την έννοια-πολλά δε μάλλον την λειτουργία της ανεξάρτητης Δικαιοσύνης. Όποια απόφαση δεν αρέσει είναι «κακή, δόλια, αποτέλεσμα συναλλαγής, απότοκο ύποπτων και αντιλαϊκών μεθοδεύσεων». Πράγματα Πρωτόγνωρα. Είδαμε Τραμπούκους να πετούν αντικείμενα στην έδρα, υπουργούς και πολιτικά στελέχη να μιλούν για «αδικία, σφάλμα της Δικ/νης, πλήγμα στην κοινωνία» και ωρισμένους να ισχυρίζονται ότι «παραβιάστηκε το κοινό περί δικαίου αίσθημα». Όλοι δε αυτοί ομιλούν εξ ονόματος του Ελληνικού λαού, όντες βέβαιοι ότι συμφωνούν μαζί τους οι πολίτες ή θεωρώντας ότι οι Δικαστές πρέπει ν’ αποφασίζουν όχι με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, αλλά με βάση τις δημοσκοπήσεις στις γειτονιές. Κι απ’ την άλλη το αίσθημα ρευστότητας, αβεβαιότητας και ανασφάλειας που επικρατεί μεταφράζεται από την πλευρά των πολιτών σε ύβρεις, απειλές και βανδαλισμούς. Χαρακτηριστικό αυτών είναι οι πρωτοφανείς και σοκαριστικές σκηνές που εκτυλίχθηκαν πρόσφατα στο Ειρηνοδικείο Αθηνών που μετατράπηκε σε πεδίο μάχης κατά την διενέργεια πλειστηριασμών, μεταξύ πολιτών και δυνάμεων της Αστυνομίας. Μήπως είναι πιο βολικό να φταιεί το δικαστικό σύστημα, αυτοί δηλαδή που αποφασίζουν «να μας πάρουν τα σπίτια», να στοχοποιείται η δικαιοσύνη και να εκτονώνεται η λαϊκή αγανάκτηση και μάλιστα εδώ μέσα στα Δικαστήρια; Την ίδια ώρα κάποιοι άλλοι «νίπτουν τας χείρας τους» μιλώντας για προστασία «λαϊκών κατοικιών» χωρίς ποτέ να νομοθετούν κάτι τέτοιο;; Πέτρες, Πετροπόλεμος στην κρυστάλλινη όψη της Δικαιοσύνης. Η ασφάλεια όμως των Λειτουργών της Δικαιοσύνης είναι ευθύνη της πολιτείας. Το αυτονόητο, δηλαδή το ήρεμο περιβάλλον για την άσκηση του λειτουργήματος τους, δεν μπορεί να είναι το «ζητούμενο». Μπορεί να υπάρξει η απαιτούμενη από τον Δικαστή ολοκληρωτική του ανάλωση αν βομβαρδίζεται με γενικεύσεις, υποψίες και αμφισβητήσεις για την εντιμότητα και την ακεραιότητά του;

Κ και Κ Συνάδελφοι

Μέχρι σήμερα όλο το διαρρέυσαν χρονικό διάστημα, το Προεδρείο το Ενωτικό Προεδρείο, το επιτυχημένο Ενωτικό Προεδρείο της Ένωσης μας-παρά τον ανηλεή πόλεμο που δέχθηκε έξωθεν και δυστυχώς και έσωθεν-αντιμετώπισε τα προβλήματα και τις επιθέσεις με νηφαλιότητα, σύνεση, αλλά και αποφασιστικότητα και άμεσες και ουσιαστικές ενέργειες.

Όμως στα Δικαστήρια τα προβλήματα είναι πολλά, τα πινάκια ασφυκτικά γεμάτα, οι Δικηγόροι σε κρίση, Πολυνομία, Κακονομία, Επιθέσεις κατά Δικαστών και Δικαιοσύνης και το πιο εξοργιστικό Ο Πολίτης με την πεποίθηση ότι δεν μπορεί να βρει το δικό του, μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η χρονιά που έρχεται αλλά και οι επόμενες θα είναι πολύ δύσκολες ακόμη και... κρίσιμες.

Η ΕΔΕ πρέπει να είναι εκεί, Ενωμένη και Δυνατή να δώσει το παρόν και Αγώνες, για την προάσπιση της Αξιοπρέπειας και των Συμφερόντων των μελών της.

Την χρονιά που πέρασε θυμάστε όλοι σας η ΕΔΕ απειλήθηκε με διασπαστικές κινήσεις και συμπεριφορές. Σεις με την συμπεριφορά και την στάση σας αποτρέψατε την διάσπαση και τον Διχασμό των Δικαστών. Είναι χρέος μου να σας ευχαριστήσω για το σθένος και την αποφασιστικότητα που επιδείξατε και αποτρέψατε αυτά.

Κι ακόμη να καλέσω όλους ΕΣΑΣ, τα μέλη μας σε Συσπείρωση γύρω από την Ένωση και Εγγήγορη και Να απαιτήσετε να σταματήσει η στοχοποίηση της Δικαιοσύνης, να σταματήσει η στοχοποίηση των Δικαστών. Γιατί οι Δικαστές στηρίζουν τους θεσμούς και παρέχουν καταφύγιο για τον αδικούμενο πολίτη. Ετσι μια Δημοκρατική Πολιτεία οφείλει να τιμά τους Δικαστές της. Μια κοινωνία, Ισονομίας και Ισοπολιτείας οικοδομείται με την συμβολή των Δικαστών της που υπερασπίζονται τα δίκαια των πολιτών και οριοθετούν το μέτρο του πολιτισμού των λαών.

Και Κλείνοντας -επειδή αυτή είναι η τελευταία Γενική Συνέλευση που μετέχω από την θέση αυτή- θέλω να σας ευχαριστήσω όλους σας για την εμπιστοσύνη που μου δείχνετε και την τιμητική σας ψήφο επί 25 συνεχή έτη που είμαι μέλος του ΔΣ της Ένωσής μας και κυρίως μέλος του Προεδρείου και θεωρώντας ότι νομιμοποιούμαι να δώσω μία συμβουλή στα μέλη του ΔΣ αλλά κυρίως του Προεδρείου:

Ο πλήχης να τίθεται ψηλά, καμιά φορά και ψηλότερα από τις δυνάμεις και τις αντοχές Σας. Κι αυτό όχι ως Παραχώρηση αλλά ως Χρέος δικό Σας σε όλους αυτούς που σας Εμπιστεύθηκαν να τους Εκπροσωπείτε...

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 16/12/2017 της Ακριβής Ερμίδου, Ειρηνοδίκη Αθηνών Αν. Υπεύθυνης Διαχείρισης Οικονομικών της ΕΔΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η χρονιά που διανύσαμε θα μπορούσε εύλογα να χαρακτηριστεί από μια ιδιαίτερα έντονη και δημιουργική δραστηριότητα σε όλους τους τομείς εκ μέρους του ενωτικού προεδρείου, όπως εξ' άλλου αυτό φάνηκε και από την αναφορά των πεπραγμένων από τον κ. Γενικό Γραμματέα της Ένωσής μας.

Και το γεγονός αυτό φυσικά δεν είναι τυχαίο. Είναι το αποτέλεσμα μιας άριστης συνεργασίας που υπήρξε μεταξύ των μελών του Προεδρείου μέχρι τώρα, διότι το μόνο πραγματικά μέλημά μας ήταν, όλες οι ενέργειες και οι προσπάθειές μας να ανταποκρίνονται στους λόγους για

τους οποίους μας θέσατε στις θέσεις αυτές και να δικαιώσουν τις επιλογές σας.

Ετσι λοιπόν όταν στις 10/2/2017 αιφνίδια κατατέθηκε στην βουλή νομοσχέδιο με το οποίο προβλεπόταν η ανάθεση στους ειρηνοδίκους, καθηκόντων υποθηκοφύλακα, τα αντανάκλαστικά μας υπήρξαν άμεσα. Συντάξαμε το από 17.2.2017 υπόμνημα προς τον Υπουργό Δ/νσης, το οποίο κατατέθηκε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, συγχρόνως ζητήσαμε και λάβαμε σχετική γνωμοδότηση από τον δικηγόρο Αντ. Αργυρό, ενώ κάναμε παράσταση με την φυσική μας παρουσία ενώπιον των Ολομελειών των Πρωτοδικείων Αθηνών, Νάξου, Σύρου, Χαλκίδας, Πύργου και Αμαλιάδας στα οποία είχε υποβληθεί ερώτημα του Υπουργείου Δικαιοσύνης περί μετατροπής των ειδικών άμισθων Υποθηκοφυλακείων σε έμμισθα. Εκεί καταθέσαμε πολυσέλιδο υπόμνημα διατυλώνοντας την άποψη περί αντισυνταγματικότητας του άρθρου 32 του ν. 4456/2017 που αναθέτει καθήκοντα Υποθηκοφύλακα σε Δικαστικούς Λειτουργούς (Ειρηνοδίκους) και με τα πειστικά επιχειρήματά μας, εκδόθηκαν από όλες τις Ολομέλειες αρνητικές γνωμοδοτήσεις επί του ζητήματος. Με τον τρόπο αυτό δώσαμε τον αγώνα μας για την αποτροπή του κινδύνου ανάθεσης μη δικαστικών καθηκόντων σε Δικαστικούς Λειτουργούς κατά παράβαση του άρθρου 89 του Συντάγματος. Οι προσπάθειές μας είχαν απόλυτα επιτυχή έκβαση και οι εξελίξεις μας δικαιώσαν, όπως γνωρίζετε ήδη, αφού ύστερα από την υπ' αριθμ. 113/ 23.6.2017 γνωμοδότηση του ΣτΕ περί της αντισυνταγματικότητας της σχετικής διατάξης, το υπουργείο εν τέλει αναγκάστηκε να ρυθμίσει με διαφορετικό τρόπο το ζήτημα.

Περαιτέρω με συνεχή επαφή με το υπουργείο (με αποστολή εγγράφων αλλά και προσωπικές επαφές) παρακολουθήσαμε από την πρώτη στιγμή της ανάληψης των καθηκόντων μας, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ευαισθησία τα ζητήματα των συναδέλφων Ειρηνοδικών με σκοπό την προώθηση των αιτημάτων τους και την εύρυθμη λειτουργία των Ειρηνοδικείων. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται η επίτευξη διορισμού αρχικά των 38 νέων Ειρηνοδικών που τοποθετήθηκαν την 2/5/ 2017 και εν συνεχεία των 20 νέων Ειρηνοδικών που τοποθετήθηκαν με χθεσινή απόφαση του ΑΔΣ [την 15/12/2017] πετυχαίνοντας με τον τρόπο αυτό να μην υπάρχει καμιά κενή οργανική θέση Ειρηνοδικείου. Συγχρόνως έχουμε ζητήσει την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου διορισμού των Ειρηνοδικών και την εισαγωγή στο σώμα μετά από εκπαίδευση στην ΕΣΔΙ, πρόταση που ο κ. Υπουργός έχει δει θετικά και ερευνάται η δυνατότητα αυτή με ενεργοποίηση και των σχετικών διατάξεων των άρθρων 45 του ν. 3689/2008 και 47 του ν. 3659/2008. Πέραν τούτου με πρότασή μας, προς την επιτροπή για την σύνταξη νέου Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων στην οποία μετέχει ο συνάδελφος Χαράλαμπος Σεβαστίδης και η ομιλούσα, έχουμε ζητήσει την εισαγωγή των εν ενεργεία νέων Ειρηνοδικών στην ΕΣΔΙ σε ποσοστό 10% των προκηρυσσομένων κάθε έτος θέσεων, πρόταση την οποία επίσης ο κ. Υπουργός έχει δει με θετική ματιά, για να δοθεί με τον τρόπο αυτό η δυνατότητα σε νέους ειρηνοδίκους, να μεταταχθούν στην ουσία, χωρίς να συμμετέχουν σε διαγωνισμό, αφενός μεν και κυρίως διότι είναι ήδη δικαστές με σχετική εμπειρία, αφετέρου επειδή, εν όψει του ιδιαίτερου όγκου και φόρτου εργασίας των Ειρηνοδικών, δεν υπάρχει η αντικειμενική δυνατότητα για μελέτη και συμμετοχή στον ετήσιο διαγωνισμό της ΕΣΔΙ, όποιον συναδέλφους τυχόν επιθυμούν να ακολουθήσουν άλλο κλάδο. Επίσης έχουμε προτείνει την θεσμοθέτηση διάταξης αντίστοιχης με το άρθρο 155 παρ. 3 του ΚΔΔ και τη σύσταση ειδικού τμήματος στην Επιθεώρηση Εργασίας που θα αναλάβει τον αριθμητικό υπολογισμό κονδυλίων στις εργατικές διαφορές, που εκ των πραγμάτων προκαλούν συχνά καθυστέρηση στην έκδοση της απόφασης.

Επίσης ζητήσαμε την άμεση παρέμβαση του Υπουργείου σε άλλα ζητήματα ειρηνοδικών με επείγοντα χαρακτήρα αποστέλλοντας σχετικό έγγραφο την 6.11.2017 στο οποίο αναφέρονται τα εξής :

1) Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 2 υποπ. Α4 (άρθρο 2 παρ. 4) του ν. 4336/2015 οι υποθέσεις των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων επαναπροσδιορίζονται εντός τριετίας από της ενάρξεως του νόμου. Παρατηρείται ήδη το φαινόμενο υπερσυσώρευσης των πινάκων πολλών Ειρηνοδικείων και έλλειψης αντικειμενικής δυνατότητας εκδίκασης των υποθέσεων εντός του έτους 2018 παρά τις κοπώδεις προσπάθειες των Δικαστών και των Προϊσταμένων των Ειρηνοδικείων. Για την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία των Ειρηνοδικείων θεωρούμε επιβεβλημένη την παράταση του χρόνου προσδιορισμού των συγκεκριμένων υποθέσεων για διάστημα δύο ακόμα ετών, δηλαδή μέχρι τα τέλη του 2020.

2) Ο πίνακας επιτυχόντων Ειρηνοδικών του έτους 2014 (ΦΕΚ Γ'81/9-2-2016) λήγει τον επόμενο μήνα. Ως εκ τούτου και μέχρι να ικανοποιηθεί το αίτημα της Ένωσής μας για δημιουργία ειδικής κατεύθυνσης Ειρηνοδικών στην Εθνική Σχολή Δικαστών, ζητούμε την παράταση ισχύος του πίνακα για διάστημα ενός έτους (Δεκέμβριος του 2018) ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες πρόσληψης νέων Ειρηνοδικών σε αναπλήρωση όσων συνταξιοδοτούνται ή παραιτούνται.

Επίσης το Προεδρείο της Ένωσής μας παρακολούθησε άμεσα το θέμα που προέκυψε από δημοσιεύματα στα οποία έγινε λόγος για πιθανότητα ανάθεσης της διενέργειας των πλειστηριασμών σε ειρηνοδικές και τα οποία προκάλεσαν ευλόγως, ιδιαίτερη ανησυχία στους συναδέλφους. Με συντονισμένες ενέργειές μας προς τους αρμόδιους φορείς, (γενικό γραμματέα και συμβ/γραφικό σύλλογο) αποτράπηκε το ενδεχόμενο αυτό.

Πέραν αυτών είναι σκόπιμο να επισημάνουμε ότι στη σύνοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δικαστών, που πραγματοποιήθηκε στο Κισινάου της Μολδαβίας στις 19 Μαΐου 2017, τέθηκε ως ένα από τα βασικά θέματα συζήτησης το αίτημα που υπέβαλε η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων στις 2 Φεβρουαρίου 2017 για στήριξη του Ελληνικού Δικαστικού Συστήματος από την Διεθνή Ένωση Δικαστών, στην επίθεση που δέχτηκε από την Τουρκική Κυβέρνηση για την υπόθεση έκδοσης των 8 Τούρκων αξιωματικών (βλ. το αίτημά μας στην ηλεκτρονική σελίδα www.ende.gr). Η Ευρωπαϊκή Ένωση Δικαστών αντιλαμβανόμενη την ανεπίτρεπτη πίεση που ασκήθηκε από Κυβέρνηση τρίτου κράτους στο δικαστικό σύστημα της Χώρας μας, εξέδωσε σχετική ανακοίνωση, όπως παρατίθεται πιο κάτω και η οποία βρίσκεται δημοσιευμένη στην ηλεκτρονική της σελίδα www.iaj-uim.org. Το πολύ θετικό αυτό αποτέλεσμα είναι προϊόν της επίμονης και μεθοδικής δουλειάς της Ένωσής μας τόσο με την υποβολή υπομνημάτων όσο με την προηγούμενο διάστημα όσο και με την παρουσία και υποστήριξη των θέσεών μας από τους εκπροσώπους μας την ημέρα της συνόδου.

Τέλος στα πλαίσια ανάδειξης του κοινωνικού προσώπου της ένωσής μας την 1.11.2017 πραγματοποιήσαμε επίσκεψη στο Κατάστημα Κράτησης Γυναικών στον Ελεώνα Θηβών. Κατά την επίσκεψη έγινε παρουσίαση των χώρων κράτησης, ενημερώθηκε το Προεδρείο για την κατάσταση του Καταστήματος από τον Διευθυντή κ. Μακρή και το προσωπικό, ενώ συνομιλήσαμε με τις κρατούμενες που εξέθεσαν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, έγινε διανομή ειδών πρώτης ανάγκης για τις κρατούμενες και τα ανήλικα τέκνα τους και η ενέργειά μας αυτή πρόσφερε στις κρατούμενες ιδιαίτερη χαρά και συναισθήματα όπως μας ανέφερε η κοινωνική υπηρεσία σε σχετική ευχαριστήρια επιστολή της.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με την ίδια θέρμη και διάθεση θα συνεχίσουμε και το επόμενο χρονικό διάστημα, για την επίλυση και άλλων ζητημάτων του κλάδου μας την βελτίωση της θεσμικής μας θέσης και των συνθηκών εργασίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΠΑΠΑΡΗ - Γ.Σ. 16-12-2017 Εφέτη, μέλους του Δ.Σ. της ΕΔΕ

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας σήμερα εδώ, η οποία μας δίνει δύναμη για τη συνέχεια και δικαιώνει την επιλογή μας να ξεφύγουμε απ' τις αγκυλώσεις του παρελθόντος και να δημιουργήσουμε ένα ενωτικό προεδρείο, για πρώτη φορά στην ιστορία της ένωσής μας.

Για τα οικόπεδα στη θέση «Πευκιάς» στις Ροβιές Ν.Ευβοίας, εμβαδών 274στρεμ. και 107,8στρεμ. Αντίστοιχα, μετά τη συνάντηση που είχε το προεδρείο της ένωσής μας με τον κ.Μανωλίδη τον Σεπτέμβριο, ο οποίος μας ενημέρωσε ότι υπάρχει μία εκκρεμότητα με το

Νομοθετικό Τμήμα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας(ΥΠΕΚΑ), σχετικά με παρατήρηση που έχει εκφράσει για τον υφιστάμενο αγροτικό δρόμο που τέμνει την έκταση τη πρώτη έκταση των 274 στρεμ (επιφύλαξη ως προς το ενιαίο της έκτασης), η οποία είχε λυθεί στο παρελθόν από την υπηρεσιακή και πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ., το προεδρείο της ένωσής μας, ενεργώντας άμεσα, επιδίωξε και συναντήθηκε με τους αρμόδιους φορείς του ΥΠΕΚΑ, της νομικής υπηρεσίας κ.Καρτάλη και των τεχνικών υπηρεσιών κ.Πατέλη, προκειμένου να δοθεί λύση και να προχωρήσει η έκδοση του σχετικού προεδρικού διατάγματος. Μετά από επανειλημμένες επαφές του προεδρείου της ένωσής μας με τους παραπάνω φορείς, την τελευταία φορά παρουσία και του προϊσταμένου των τεχνικών υπηρεσιών κ.Ψυχογιού, μας εστάλη το από 1/12/2017 έγγραφο του ΥΠΕΚΑ, της Γενικής Δ/νσης Πολεοδομίας, Δ/νση Πολεοδομικού Σχεδιασμού, το οποίο παραδώσαμε στον μηχανικό κ.Ελένη Κεχαγιά και έχει ξεκινήσει η σχετική διαδικασία για την σύνταξη περιβαλλοντικής μελέτης, η οποία αναμένεται να περατωθεί το Γενάρη και στη συνέχεια να πάρει το δρόμο της για το ΣτΕ προκειμένου να γνωμοδοτήσει για το σχέδιο του ΠΔ/τος έγκρισης των πολεοδομικών μελετών ιδιοκτησίας της Ένωσης στη θέση «Πευκιάς» στις Ροβιές Ν.Ευβοίας. Με το προαναφερόμενο έγγραφο του ΥΠΕΚΑ, ζητείται η υποβολή περιβαλλοντικής μελέτης τεκμηρίωσης, ότι η εγκεκριμένη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) για κάθε έκταση, πληροί απ' ενός τις ελάχιστες απαιτούμενες προδιαγραφές και απ' ετέρου τις αντίστοιχες διαδικασίες γνωμοδοτήσεων, που προβλέπονται για την εκπόνηση και έγκριση της Στρατηγικής Μελέτης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 3

Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ). Η παραπάνω απαίτηση προέκυψε από την απόφαση 69/2016 του Ε' Τμήματος του Σ.Τ.Ε. και αφορά Περιοχές Ειδικά Ρυθμιζόμενης Πολεοδόμησης (Π.Ε.Ρ.Π.Ο), δίχως εγκεκριμένη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ), όπως είναι το ΠΕΡΠΟ του Ν.Ευβοίας (ΦΕΚ 1026Δ/2001). Οι παραπάνω δύο απαιτούμενες περιβαλλοντικές μελέτες τεκμηρίωσης, μπορούν να εκπονηθούν και υποβληθούν από την περιβαλλοντολόγο Ελένη ΚΕΧΑΓΙΑ, έναντι κάποιας αμοιβής. Η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), για την Ιδιωτική Πολεοδόμηση της πρώτης έκτασης των 274στρεμ., για την οποία εκδόθηκε η ΚΥΑ Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων (Ε.Π.Ο.) με αρ. πρ.101675/27-02-2008, πρέπει να ανανεωθεί δύο μήνες πριν την συμπλήρωση των δέκα (10) ετών. Η επικαιροποίησή της ίσως συνεπάγεται κάποιες τροποποιήσεις των επί μέρους μελετών, εφόσον έχουν αλλάξει οι αντίστοιχες προδιαγραφές. Η αντίστοιχη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων ΜΠΕ, για την Ιδιωτική Πολεοδόμηση της δεύτερης έκτασης των 108στρεμ., για την οποία εκδόθηκε η ΚΥΑ Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων (Ε.Π.Ο.) με αρ. πρ.204203/12-10-2011, ισχύει μέχρι τον Οκτώβριο του 2021 και δεν χρειάζεται ανανέωση. Αυτά προς το παρόν. Είμαστε σε συνεχή επαφή και επικοινωνία με τους αρμόδιους και προωθούμε το ζήτημα, ελπίζοντας ότι θα έχει επιτυχή έκβαση.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

Εύχομαι σε όλους σας καλές γιορτές!

Βαρβάρα Πάπαρη

Εφέτης

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΦΕΤΩΝ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΝΑΣΤΑ στη Γενική Συνέλευση της 16ης Δεκεμβρίου 2017

ΟΜΙΛΙΑ

του Προέδρου της Εφετειακής Επιτροπής της Περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων (Ε.Δ.Ε.) στη Γενική Συνέλευση της 16ης Δεκεμβρίου 2017

Κυρίες και Κύριοι ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, επειδή αρκετοί από εσάς δεν με γνωρίζετε, ονομάζομαι, **Χρήστος Νάστας**, είμαι νεοπροαχθείς **Πρόεδρος Εφετών** και τοποθετήθηκα πρόσφατα με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου στο **Εφετείο Αθηνών**. Διατέλεσα **αιρετός Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης** και σήμερα είμαι για δεύτερη συνεχή θητεία αιρετό τακτικό μέλος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου Θεσσαλονίκης. Παράλληλα οι συνάδελφοι της Εφετειακής περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έχουν **εκλέξει για δεύτερη συνεχή θητεία στην Εφετειακή Επιτροπή Θεσσαλονίκης της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων**, της οποίας Εφετειακής Επιτροπής έχω την τιμή **να είμαι Πρόεδρος**.

Συνάδελφοι, υπηρετώ τη Δικαιοσύνη της Πατρίδος μας επί τριάντα τρία χρόνια, ξεκινώντας τη δικαστική μου πορεία το έτος 1984, όταν ορκίστηκα Πάρεδρος στο Πρωτοδικείο ΣΕΡΡΩΝ. Στη μακρόχρονη διαδρομή μου στο χώρο εφαρμογής του δικαίου, επανειλημμένα **αναρωτήθηκα αν η δικαιοσύνη**, την οποία όλοι απονέμουμε, **είναι πραγματικά ανεξάρτητη**.

Η νομική ιδεολογία θεωρεί την ουσία της δικαστικής ανεξαρτησίας δεδομένη, σχεδόν αυτονόητη. Πριν από 80 περίπου χρόνια ο Χαράλαμπος Φραγκίστας έδινε στην **ομότιτλη μελέτη** του τον ακόλουθο ορισμό: **«Ανεξαρτησία της δικαιοσύνης υπάρχει εις μίαν Χώραν, όταν οι δικασταί κατά την άσκησιν των δικαστικών των καθηκόντων διατηρούσι απόλυτον αυτοτέλειαν κρίσεως και πλήρην ελευθερίαν ενεργείας, υπείκοντες μόνον εις τους νόμους και την φωνήν της συνειδήσεώς των και ουδεμίαν ουδαμώθεν υποχρεούμενοι να δεχθώσιν οδηγίαν»**.

Η τόσο καθαρή αυτή θέση είναι αλήθεια ή μύθευμα; Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υφίστανται εγγενείς δυσχέρειες για την ανεμπόδιστη και χωρίς προβλήματα πραγμάτωση της δικαστικής ανεξαρτησίας. Από το ίδιο το δικαίωμά μας δημιουργούνται όροι ή υποθάλλονται καταστάσεις που ενοούν τη θεμιτή, αλλά και την αθέμιτη πολιτική εξάρτηση του δικαστή και δυσχεραίνουν την ακώλυτη πραγμάτωση της δικαστικής ανεξαρτησίας.

Ενδεικτικά αναφέρω κάποιους από τους θεσμοθετημένους όρους εξάρτησης, όπως είναι **α)** η οικονομική και εν μέρει υπηρεσιακή εξάρτηση των δικαστών από την εκτελεστική εξουσία, **β)** η ανάθεση από το Σύνταγμα και τους νόμους διοικητικών ή και πολιτικών ουσιαστικά έργων στη Δικαιοσύνη, **γ)** η εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων από όργανα της εκτελεστικής εξουσίας, αλλά και η παρέμβαση τέτοιων οργάνων σε δικαστικά έργα.

Από τη σύστασή της η **Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων**, το **σημαντικότερο πνευματικό και συνδικαλιστικό Forum της Ελλάδος**, υπό τις εκάστοτε ηγεσίες της, προσπάθησε διαχρονικά να επιλύσει κάποιες από τις αγκυλώσεις αυτές και να εμπεδώσει όρους πραγματικής ανεξαρτησίας στο δικαστικό έργο.

Άπαντες οφείλουμε τιμή σε όλες τις Διοικήσεις της Ε.Δ.Ε., που συνεισέφεραν το δικό τους «λιθαράκι» στη βελτίωση του δικαστικού οικοδομήματος της χώρας μας. **Αυτό καταδείχθηκε ανάγλυφα τα τελευταία χρόνια της κρίσης που η Δικαιοσύνη, τόσο η Πολιτική – Ποινική, όσο και η Διοικητική ήχθη στο ύψος των περιστάσεων και πολλές φορές αποστασιοποιήθηκε από αντισυνταγματικές κυβερνητικές επιλογές και άντεξε σε εξωπολιτειακές προκλήσεις.** Τούτο δεν είναι επίτευγμα μόνο των Δικαστών που επιτέλεσαν με αταπάρνηση το καθήκον τους, αλλά και των Δικαστικών Ενώσεων, που δημιούργησαν τις συνθήκες ανεξαρτησίας και στάθηκαν αρωγοί στην προάσπιση της τιμής του δικαστικού σώματος από τις ύβρεις και προσβολές που δέχθηκε από μικροπολιτικά ή μικροκοινωνικά συμφέροντα.

Συνάδελφοι, ας μη σταθούμε σε όσα μας χωρίζουν, αλλά όσα μας ενώνουν. Η κατάκτηση ενός καλύτερου και πιο ανεξάρτητου δικαστικού συστήματος θα πρέπει να είναι ο κοινός μας αδιαπραγμάτευτος στόχος για τη βελτίωση της ποιότητας της δημοκρατίας στη Χώρα μας, προς όφελος πάντοτε του αδικημένου και κατατρεγμένου πολίτη, για τον οποίο η Δικαιοσύνη εξακολουθεί να είναι το έσχατο καταφύγιο ελπίδας. Ας μην τους απογοητεύσουμε αναλώνόμενοι σε στεριές αντιπαραθέσεις, για το ποιος π.χ. δικαιούται μεγαλύτερο μερίδιο στις επιτυχίες ή έχει μεγαλύτερη ευθύνη στις αποτυχίες. **Οι επιτυχίες, όπως και οι αποτυχίες αντανάκλουν σε όλους μας και είτε μας καταξιώνουν, είτε μας στιγματίζουν στα μάτια της κοινωνίας ως σύνολο και όχι ως άτομα.**

Κλείνοντας, θα ήθελα να παρακαλέσω όλους σας και ιδίως τους νέους συναδέλφους, να μη μένετε αδρανείς, παθητικοί θεατές των λαθών και αδυναμιών μας που αναμφισβήτητα υπάρχουν, **αλλά να ενισχύσετε την Ένωσή μας** με αποφασιστικότητα, εξωστρέφεια, νέες ιδέες, νέες πρωτοβουλίες, καινούργια οράματα, **καθώς και με την εκλογή νέων προσώπων στο Δ.Σ. που θα προκύψει από τις επερχόμενες εκλογές του Μαΐου, γιατί η ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης είναι αίτημα διηνεκές.**

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΣΤΗΝ ΚΑΝΤΙΑ

Σήμερα, 13 Δεκεμβρίου 2017, ημέρα Τετάρτη και ώρα 13:00, συνήλθαν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματείου με την επωνυμία «Οικιστικός Σύλλογος Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων ΚΑΝΤΙΑ», προκειμένου να εκλέξουν νέο Πρόεδρο του Δ.Σ., μετά από το θάνατο του Γεωργίου Καπερώνη, τον Αύγουστο του 2017, ο οποίος κατείχε τη θέση αυτή.

Ήταν παρόντα τα έξι μέλη: Γεώργιος Μανωλίδης, Δημήτριος Μαζαράκης, Αγγελική Σμυρνού, Γεώργιος Καλόφωνος, Βασίλειος Ανδρόνικος και Νικόλαος Σαλάτας και έβδομο μέλος ο Γεώργιος Γιαννούλης, ο οποίος είχε εκλεγεί πρώτος αναπληρωματικός κατά τις αρχαιρεσίες της 6-5-2017.

Μετά από διαλογική συζήτηση ακολούθησε ψηφοφορία και ομόφωνα εκλέχτηκε νέος Πρόεδρος του Δ.Σ. του Σωματείου ο Γεώργιος Γιαννούλης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ Μιχ. Σπηλιωτακάρας, Σύμβουλος Ελεγκτικού Συνεδρίου ε.τ.

Η πρόταση της Προέδρου του Αρείου Πάγου κ. Θάνου για παράταση του χρόνου αποχώρησης από την υπηρεσία των ανωτάτων δικαστών δίνει αφορμή για μια ιστορική αναδρομή ενός θέματος, το οποίο, λόγω των αυξομειώσεων των ορίων ηλικίας και των δοκιμασιών των δικαστών, απεκλήθη από παλαιών αρεοπαγίτη λυδία λίθος.

Τα τρία πρώτα μετεπαναστατικά συνταγματικά κείμενα (Επιδαύρου, Άστρους και Τριζήνου) καθώς και το μη (ισχύσαν) πολιτικό Σύνταγμα της Ελλάδος κατά την Ε' Εθνική Συνέλευση (Ναύπλιο 1823) δεν περιείχαν διάταξη για το χρόνο αποχώρησης των δικαστών από την υπηρεσία τους. Το Σύνταγμα του 1844 καθιέρωσε την ισοβιότητα των δικαστών (εξαιρείσει των εισαγγελέων και των ειρηνοδικών), ανέθεσε όμως σε ειδικό νόμο να ορίσει τα της αποχωρήσεως των δικαστών λόγω γήρατος ή διαρκών νοσημάτων. Τα ίδια ακριβώς όρισε και το Σύνταγμα του 1864. Την 29-6-1871 εκδόθηκε επιτέλους ο προ 27 ετών προβλεφθείς ειδικός νόμος, ο ν. ΥΜΓ, ο οποίος όρισε ότι οι ισόβιοι δικαστές και τα ισόβια μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου αποχωρούν από την υπηρεσία αυτοδικαίως αφού συμπληρώσουν οι μιν πρωτοδικές, εφέτες και τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου το 70°, οι δε αρεοπαγίτες το 75° έτος της ηλικίας τους. Το Σύνταγμα του 1911 όρισε ότι οι δικαστές αποχωρούν υποχρεωτικώς από την υπηρεσία κατά την συμπλήρωση του υπό του νόμου κανονιζόμενου ορίου ηλικίας, το οποίο δεν μπορούσε να είναι για τα μέλη του Αρείου Πάγου ανώτερο του 75ου και κατώτερο του 65ου έτους, για δε τους λοιπούς ανώτερο του 70ου και κατώτερο του 60ου. Μέχρι της ψηφίσεως του ειδικού τούτου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 4

νόμου όλοι οι δικαστικοί υπάλληλοι αποχωρούν μετά την συμπλήρωση του 65ου έτους. Επακολούθησε ο ν. 104/1913 κατά το άρθρο 1 του οποίου τα μέλη του Αρείου Πάγου αποχωρούσαν με την συμπλήρωση του 70ου έτους της ηλικίας τους, οι

δε λοιποί του 65ου. Τα ίδια όρια ηλικίας διατήρησαν και τα συντάγματα των ετών 1925 και 1927. Την 10-10-1935 επανεφέρθη σε ισχύ το Σύνταγμα του 1911, συνεπώς και ο συμπληρωματικός αυτού ν. 104/1913. Με τον α.ν. 1912/1939 αντικαταστάθηκε το άρθρο 1 του ανωτέρω ν. 104/1913 και ορίστηκε ότι οι ανώτατοι δικαστές αποχωρούσαν με την συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους και οι λοιποί του 60ου, επετράπη δε η δια β.δ/των εφάπαξ και μέχρι τριών ετών παράταση των ορίων ηλικίας. Αλλαγές στα όρια ηλικίας επήλθαν και με κατοχικά νομοθετήματα, έχοντα συντακτικό χαρακτήρα. Έτσι, με το ν. 266/1941 ορίστηκε ότι τα μέλη του Αρείου Πάγου, οι πρόεδροι και εισαγγελείς εφετών αποχωρούσαν με την συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας τους, οι δε λοιποί του 60ου με την δυνατότητα του Υπουργού Δικαιοσύνης να παρατείνει τα όρια αυτά «κατ' ελευθέρην κρίσιν». Στη συνέχεια το ν.δ. 1380/1942 όρισε ότι τα μέλη του Αρείου Πάγου αποχωρούσαν με την συμπλήρωση του 70ου έτους της ηλικίας, τα μέλη του εφετείου του 65ου, οι πρόεδροι και εισαγγελείς πρωτοδικών, ειρηνοδίκες και οι πταισματοδίκες του 60ου, οι δε πρωτοδίκες και παρά πρωτοδικείς αντεισαγγελείς του 55ου έτους. Επακολούθησε ο ν. 12/1943, ο οποίος κατήργησε το προηγούμενο ν.δ. 1380/1942 και ως όρια ηλικίας έθεσε το 70° έτος για τα μέλη του Αρείου Πάγου, τους προέδρους και εισαγγελείς εφετών και το 65° για τους λοιπούς δικαστικούς λειτουργούς. Οι επόμενοι νόμοι 433 και 711/1943 όρισαν ότι κατά την διάρκεια της εμπόλεμης κατάστασης οι καταλαμβανόμενοι από το όριο ηλικίας μόνιμοι πολιτικοί υπάλληλοι και δικαστικοί λειτουργοί μπορούσαν με απόφαση του αρμόδιου υπουργού να διατηρούνται στην υπηρεσία έως την λήξη του παγκόσμιου πολέμου και επί τρεις μήνες μετά την λήξη του. Μετά την απελευθέρωση τα όρια ηλικίας των δικαστών μεταβλήθηκαν με το ν. 721/1945 στο 65° έτος για τους αρεοπαγίτες, προέδρους και εισαγγελείς εφετών, στο 60° δε για τους λοιπούς δικαστές, επετράπη δε η δια β.δ/των παράταση μέχρι δύο το πολύ ετών του ορίου ηλικίας έως 5 δικαστών, οι οποίοι καταλαμβάνοντο από το όριο κατά την ψήφιση του νόμου τούτου και κατά την κρίση του Υπουργού Δικαιοσύνης έπρεπε να διατηρηθούν στην υπηρεσία. Με την συντακτική πράξη 93/19-1-1946 ορίστηκε ως όριο αποχώρησης το 65° έτος για τα μέλη του Αρείου Πάγου, τον πρόεδρο και τους αντιπροέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας, για δε τους λοιπούς δικαστικούς λειτουργούς το 60° έτος, η πράξη όμως αυτή ακυρώθηκε από το ΣτΕ για τυπικούς λόγους. Επακολούθησε ο α.ν. 1055/9-3-1946, ο οποίος έθεσε τα ίδια ακριβώς όρια συνταξιοδότησης. Το πρώτο μετά την απελευθέρωση σύνταγμα το 1952 όρισε και αυτό ότι τα μέλη του Αρείου Πάγου, οι πρόεδροι και εισαγγελείς εφετών αποχωρούσαν κατά την συμπλήρωση του 70ου έτους της ηλικίας τους, οι δε λοιποί δικαστές του 65ου έτους. Τα όρια αυτά διατήρησε και το σύνταγμα του 1968. Μετά την αποκατάσταση της δημοκρατικής νομιμότητας επαναφέρθηκε σε ισχύ το σύνταγμα του 1952 και αποφασίστηκε η σύνταξη νέου συντάγματος. Ενόψει της σύνταξης του συντάγματος τούτου μικρή ομάδα πρωτοδικών της Αθήνας (δεν γνωρίζω άλλους) κινήθηκαν για την μείωση των υφισταμένων τότε ορίων ηλικίας για την αποχώρηση των δικαστών από την υπηρεσία, με αποτέλεσμα, βοηθώντας και αρκετών βουλευτών, να γραφτεί στο άρθρο 88 παρ. 4 του σχεδίου συντάγματος της υπό τον αείμνηστο Κων. Τσάτσο επιτροπής ότι «οι δικαστικοί λειτουργοί αποχωρούν της υπηρεσίας των υποχρεωτικώς άμα τη συμπλήρωσει του εξηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας των». Το υποβληθέν στη Βουλή κυβερνητικό σχέδιο ανέφερε ως όρια εξόδου των δικαστών τα τότε ισχύοντα, δηλ. το 70° για τους ανώτατους δικαστές και το 65° για τους λοιπούς. Πολλοί βουλευτές επρότειναν με τις τροπολογίες τους το 65° για όλους τους δικαστές, ορισμένοι το 65° για τους ανωτάτους και το 63° για τους λοιπούς, ενώ άλλοι την αποχώρηση με την συμπλήρωση 35ετίας. Κατά την συζήτηση στη Βουλή επί του σχεδίου του συντάγματος ο Υπουργός Δικαιοσύνης Κων. Στεφανιάκης και μερικοί βουλευτές επρότειναν ως όρια αποχώρησης των δικαστών το 67° και το 65° έτος κατά τ' ανωτέρω, τα οποία έγιναν τελικώς δεκτά από την Βουλή και περιλαμβάνονται πλέον στο άρθρο 88 παρ. 5 του ισχύοντος συντάγματος. Όσον αφορά την πρόταση της κ. Θάνου, η οποία βρήκε, δυστυχώς, ευήκοα πρωθυπουργικά ώτα, αυτή είναι αξιοκατάκριτη και δικαιολογημένα έχει προκαλέσει τις έντονες αντιδράσεις όλων των δικαστικών ενώσεων, καθηγητών πανεπιστημίων, καθώς και του κ. Υπουργού Δικαιοσύνης. Είναι δε παράδοξο, αν όχι εξωφρενικό, το επιχείρημα της ότι η ισχύουσα διάταξη έχει τεθεί στο σύνταγμα για την προστασία των δικαστών και συνεπώς, εάν αυτοί το θέλουν, υπάρχει τρόπος να παρακαμφθεί νομοθετικά η διάταξη αυτή. Εξάλλου, η πρωτοβουλία της για την επιμήκυνση του χρόνου αποχώρησης των ανωτάτων δικαστών είναι και αντισυναδελφική (εξαιρέσει των ευμενώς αποδεχθέντων -ως προσδοκούντων ωφέλειαν- αυτήν συναδέλφων της), γιατί εάν επετύχανε θα επιβράδυνε την εξέλιξη των κατωτέρων βαθμίδων δικαστών. Παλιός αρεοπαγίτης έγραφε το 1944 ότι «υπάρχουν νεώτεροι δικασταί, έχοντες δικαίαν αξίωσιν να ικανοποιήσωσι τας φιλοδοξίας των και να μην ευρίσκονται προ του απογοητευτικού φαινομένου να θεσπίζονται νόμοι παρατάσεως του ορίου ηλικίας... οι δύσμοιροι πρωτοδίκαι γηράσκουν εις τον βαθμόν των». Ανάλογες ήσαν και οι παρατηρήσεις των βουλευτών, οι οποίοι με τις τροπολογίες τους στο κυβερνητικό σχέδιο του συντάγματος 1975, που όριζε το 70° έτος ως όριο αποχώρησης των ανωτάτων δικαστών, επρότειναν όριο ηλικίας κατώτερο του έτους τούτου «για την εξασφάλιση ανεκτής σταδιοδρομίας των δικαστών με την αποτροπή της πολυετούς παραμονής στον αυτόν βαθμό», θεωρώντες ότι το υφιστάμενο τότε όριο ηλικίας αποτελούσε βασικό εμπόδιο στην εξέλιξη τους. Με παρόμοιες σκέψεις κινήθηκαμε το 1974-1975 μερικοί πρωτοδίκες και με κοπιώδεις ενέργειες πετύχαμε τα σημερινά όρια, που επιδιώκει να μεταβάλει

τώρα -με καταφανή ιδιοτέλεια- η κ. Θάνου, η οποία θυμήθηκε να αναμοχλεύσει το θέμα τούτο μετά υπερτριακονταετή υπηρεσία και πολυετή συνδικαλιστική δράση (ακόμη και ως πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων), στο τέρμα δε της δικαστικής σταδιοδρομίας της. Ας αναλογιστεί εάν και πότε θα κατελάμβανε την σημερινή θέση της εάν οι αρχαιότεροι της δικαστές αποχωρούσαν στο υπ' αυτής επιθυμητό 70° έτος. Ας σημειωθεί, τέλος, ότι ενδεχόμενη αύξηση του ορίου ηλικίας στο 70° έτος θα συμπαρασύρει και άλλες ομάδες επιστημόνων. Ήδη ορισμένοι πανεπιστημιακοί ετοιμάζονται.

Μιχ. Σπηλιωτακάρας

Σύμβουλος Ελεγκτικού Συνεδρίου ε.τ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 1

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΩΝ Κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΔΗ ΣΤΗ Γ.Σ. ΤΗΣ 16ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2017

κατηγορίες και οι περισσότερες από αυτές είναι ασαφείς και αφηρημένες. Υστερα από συντονισμένη πίεση Ευρωπαϊκών Δικαστικών Ενώσεων προς τις Τουρκικές Αρχές, δόθηκε η δυνατότητα παρουσίας διεθνών παρατηρητών στις δίκες σε βάρος των Δικαστών. Οι πρόσφατες δηλώσεις του Τούρκου Προέδρου, ο οποίος χωρίς περιστροφές είπε ότι «για να διευκολύνεις τη δουλειά της δικαστικής εξουσίας θα πρέπει πρώτα ως εκτελεστική εξουσία, ως κυβέρνηση να πάρεις τα απαραίτητα μέτρα πριν τα αναθέσεις στη Δικαιοσύνη» δείχνει τη διακοσμητική θέση που μπορεί να έχει σε ένα σύστημα ο θεσμός της Δικαιοσύνης.

Κι' αν κάποιος θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι στην Τουρκία η Δημοκρατία νοσεί γενικότερα, τι θα μπορούσε να πει για τα όσα συμβαίνουν στην Πολωνία, μία χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τους ίδιους θεσπισμένους δημοκρατικούς κανόνες που ισχύουν παντού. Το Πολωνικό Σύνταγμα στο άρθρο 10 προβλέπει επίσης την διάκριση των λειτουργιών ενώ διασφαλίζει ρητά την δικαστική ανεξαρτησία. Επειδή όμως ο έλεγχος των νόμων από τα Δικαστήρια φαίνεται να δημιουργήσει πρόβλημα στην κυβερνητική στρατηγική ο αρχηγός του κυβερνώντος κόμματος, Jaroslaw Kaczynski, δήλωσε από τις 8 Ιουνίου του 2015 «Το σύστημα αυτό μπορεί να υπονομευθεί μόνο εάν η δημόσια αρχή υπονομευθεί. Τα πολιτικά κόμματα είναι οι κοινωνικές οντότητες οι οποίες ούτως ή άλλως υπόκεινται σε δημοκρατικό έλεγχο. Μήπως όμως υπάρχουν δημόσιες εξουσίες, όπως πχ η δικαστική, που δεν υπόκεινται σε κανέναν έλεγχο; Εάν ναι τότε μόνο τα πολιτικά κόμματα μπορούν να την ελέγξουν». Ξεκίνησε από τότε η εφαρμογή ενός οργανωμένου σχεδίου πλήρους πολιτικού ελέγχου της Δικαιοσύνης. Υπήρξε μια δέσμη μέτρων που θεσπίστηκαν βήμα- βήμα χωρίς να αποκαλύπτονται στο λαό και στους ενδιαφερομένους μέχρι την ημέρα της ψήφισής τους. Στις περισσότερες περιπτώσεις τα νομοσχέδια υποβάλλονταν από ομάδα βουλευτών και όχι από την Κυβέρνηση για να αποφευχθεί η υποχρεωτική κοινωνική διαβούλευση των κυβερνητικών νομοσχεδίων. Με το νόμο για το Συνταγματικό Δικαστήριο απολύθηκε η πλειοψηφία των δικαστών που υπηρετούσαν, ακυρώθηκε ο διορισμός 3 δικαστών που έγινε το 2015 και οι νέοι Δικαστές επιλέγονται πλέον προσεκτικά από την Κυβέρνηση. Επίσημα το Συνταγματικό Δικαστήριο εξακολουθεί να είναι ανεξάρτητο θεσμικό όργανο, αλλά ουσιαστικά λειτουργεί πλέον με πολιτικά κριτήρια. Συγχωνεύτηκαν επίσης τα καθήκοντα του Γενικού Εισαγγελέα με αυτά του Υπουργού Δικαιοσύνης. Ο δεύτερος νόμος που τροποποίησε τη λειτουργία του συστήματος στα κοινά δικαστήρια όριζε πλέον ότι οι πρόεδροι των δικαστηρίων διορίζονται και απολύονται ελεύθερα από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ενώ με τρίτο νόμο άλλαξε ο τρόπος επιλογής των νέων δικαστών που γίνεται πλέον χωρίς ανοικτό διαγωνισμό. Οι κοινωνικές αντιδράσεις που προκλήθηκαν τον Ιούλιο αυτού του έτους ανάγκασαν τον Πρόεδρο της Χώρας να προβάλει βέτο στους δύο νόμους, αλλά συνυπέγραψε τον πιο σημαντικό νόμο για τις αλλαγές στα κοινά δικαστήρια. Παράλληλα με τις νομοθετικές αλλαγές ξεκίνησε και μια εκστρατεία συκοφάντησης του δικαστικού σώματος που ονομάστηκε «Δίκαια Δικαστήρια». Η εκστρατεία αυτή ενορχηστρώθηκε από δύο πρώην υπαλλήλους του πρωθυπουργικού γραφείου και χρηματοδοτήθηκε από το Πολωνικό Εθνικό Ταμείο που δημιουργήθηκε για να διευκολύνει το πολωνικό εξωτερικό εμπόριο. Στην έκκληση που μας απηύθυναν οι Πολωνοί συνάδελφοι κάνουν λόγο για πρόκληση προς όλες τις Δημοκρατίες της Ευρώπης και για ένα κύμα λαϊκισμού που κατακλύζει τη χώρα.

Στη Βουλγαρία η κρατική παρέμβαση έχει άλλη μορφή. Με νόμο που ψηφίστηκε και ισχύει από τις 15 Αυγούστου 2017 υποχρεώνονται πλέον όλοι οι δικαστές και εισαγγελείς της χώρας να δηλώσουν στο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο εάν είναι μέλη και ποιās συγκεκριμένης δικαστικής ένωσης. Η υποχρέωση αυτή λειτούργησε αποτρεπτικά στη συμμετοχή δικαστικών λειτουργών στη συνδικαλιστική τους ένωση και ήδη έχουν υποβάλει αίτημα διαγραφής από την ένωσή τους 109 δικαστές. Από το σύνολο των 2.200 δικαστών της χώρας μέλη της ένωσής τους είναι μόλις 766. Η Ένωση Ευρωπαίων Δικαστών απέστειλε έγγραφο στον Πρόεδρο της Βουλής της Βουλγαρίας επισημαίνοντας ότι το δικαίωμα των δικαστών να συμμετέχουν σε επαγγελματικές ενώσεις έχει διεθνώς αναγνωριστεί ως δικαίωμα σύμφυτο με την δικαστική ανεξαρτησία και ότι δεν είναι επιτρεπτό να τίθεται κανένας περιορισμός είτε ρητός είτε σιωπηρός. Σημειώνεται κι' εδώ ο ρόλος πολλών ΜΜΕ στη γείτονα χώρα που επανειλημμένα αμφισβήτησαν την ανάγκη ύπαρξης επαγγελματικών δικαστικών ενώσεων.

Από την ενδεικτική παράθεση της κατάστασης που επικρατεί στις παραπάνω χώρες βγαίνει εύκολα ένα συμπέρασμα: Ο περιορισμός της δικαστικής ανεξαρτησίας μπορεί να γίνει με πολλά μέσα, μπορεί να πάρει πολλές μορφές και έχει πολλές διαβαθμίσεις. Μπορεί να γίνει απροκάλυπτα και με βίαια μέσα, μπορεί όμως να γίνει με πιο ήπια μορφή και πιο συγκαλυμμένα. Εξαρτάται από πολλούς παράγοντες ιστορικούς, πολιτικούς, οικονομικούς. Το αποτέλεσμα για το λαό βέβαια είναι το ίδιο. Με οποιονδήποτε τρόπο κι αν περιορίζεται η δικαστική ανεξαρτησία οι συνέπειες αυτού του περιορισμού είναι η αύξηση της κρατικής αυθαιρεσίας.

Η πλειοψηφία των κρατών που συμμετείχαν στη ΓΣ της Διεθνούς Ένωσης έκανε έναν διαχωρισμό σε απειλές που στρέφονται ευθέως κατά της δικαστικής ανεξαρτησίας και σε απειλές στην ποιότητα απονομής της δικαιοσύνης. Στις πρώτες συγκαταλέγεται ο τρόπος διορισμού των νέων δικαστών ο οποίος θα πρέπει να είναι ελεύθερος από πολιτικές παρεμβάσεις. Σε ορισμένες χώρες ο διορισμός γίνεται από το Κοινοβούλιο ενώ σε άλλες από την Κυβέρνηση. Σε άλλα πάλι κράτη γίνεται διορισμός δικαστών για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα και στη συνέχεια κρίνεται η μονιμότητα ή ισοβιότητά τους. Έχουν γίνει καταγγελίες ότι με τον τρόπο αυτό ασκείται απαράδεκτη πίεση στους «υπό δοκιμή» δικαστές και ότι υπάρχουν συγκεκριμένα παραδείγματα που απειλήθηκαν δικαστές να μην ελευθερωθούν με αφορμή απόφασή τους που είχε πολιτικό ενδιαφέρον. Θεωρήθηκε επίσης ομόφωνα ότι οποιαδήποτε μείωση στις αμοιβές, στις συντάξεις ή στους όρους εργασίας των δικαστών μπορεί να επιδράσει αρνητικά στην ποιότητα του έργου τους και στην δικαστική ανεξαρτησία. Στο σημείο αυτό να τονιστεί ότι η θέση αυτή της Διεθνούς Ένωσης συνηγορεί στον ισχυρισμό μας ότι η μείωση των συντάξεων των ελλήνων δικαστικών λειτουργών κατά 40% που έγινε με βάση το ν. 4387/2016, μειώσεις οι οποίες φτάνουν συνολικά στη διάρκεια των μνημονίων το 74%, αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα απειλής της δικαστικής ανεξαρτησίας. Κρίσιμος και καθοριστικός παράγοντας είναι επίσης τα διατιθέμενα κονδύλια για τη Δικαιοσύνη, καθώς η υποχρηματοδότηση επιδρά αρνητικά στην δυνατότητα των δικαστηρίων να κρίνουν δίκαια και γρήγορα. Τα δικαστήρια θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συντάσσουν έναν προϋπολογισμό και να εκθέτουν τις ανάγκες τους για το επόμενο κάθε φορά δικαστικό έτος στο αρμόδιο Υπουργείο, πριν αυτό αποφασίσει για το ύψος και την κατανομή των κονδυλίων. Τέλος η δικαστική ανεξαρτησία υπονομεύεται ιδιαίτερα στις μέρες μας από την κακή ενημέρωση ΜΜΕ και τις λαϊκιστικές επιθέσεις πολιτικών. Το φαινόμενο αυτό έχει γίνει ιδιαίτερα εκτεταμένο και αγγίζει και κράτη οικονομικά και πολιτικά αναπτυσσόμενα όπως το Ηνωμένο Βασίλειο, στο οποίο οι Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου δέχθηκαν επίθεση από ΜΜΕ μετά την απόφασή τους στο δημοψήφισμα για το Brexit και χαρακτηρίστηκαν ως «εχθροί του λαού». Υπήρξαν άμεσα αντιδράσεις και εκφράστηκαν ανησυχίες στη Μ. Βρετανία διότι τέτοιες φράσεις στοχοποιούν καταχρηστικά δικαστές και δεν αποτελούν θεμιτή κριτική. Στην Ελλάδα το κακό με τέτοιου είδους δηλώσεις έχει παραγίνει. Δεν υπάρχει αντίστοιχο παράδειγμα που μπορώ να δώσω σε διεθνές επίπεδο με όσα συνέβησαν αυτή τη χρονιά στη χώρα μας με αποκορύφωμα βέβαια την κρίση του καλοκαιριού. Είχαμε δεκάδες δηλώσεις Υπουργών που με αφορμή συγκεκριμένες δικαστικές αποφάσεις είτε χλεύαζαν είτε κατηγορούσαν ανοιχτά για διαπλοκή το Δικαστικό Σώμα χρησιμοποιώντας χυδαίες εκφράσεις, ενώ τέλος μας κατηγορήσαν ότι λειτουργούμε και ως γραφείο τύπου της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Η διεθνής εμπειρία δείχνει που αποσκοπούν τέτοιου είδους δηλώσεις. Δεν πρόκειται φυσικά για κριτική δικαστικών αποφάσεων, η οποία όχι μόνο είναι απόλυτα θεμιτή αλλά και αναγκαία για την βελτίωση του απονεμόμενου δικαστικού έργου. Επρόκειτο για εσκεμμένη στρέβλωση της πραγματικότητας, για συκοφαντίες, για μεθοδευμένη προσπάθεια απαξίωσης της Δικαιοσύνης και των λειτουργών της, διότι οι αποφάσεις τους δεν εξυπηρετούσαν τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς. Το Δικαστικό Σώμα δεν πρόκειται να εμπλακεί σε πολιτικά παιχνίδια, ούτε θα γίνει μέρος του προβλήματος. Δεν θα αφήνουμε όμως αναπάντητες προκλήσεις, αλλά αιτιολογημένα θα εξηγούμε στην κοινωνία τους σκοπούς που κάθε φορά επιδιώκονται. Η Διεθνής Ένωση Δικαστών προτείνει ως λύση την δημιουργία ενός κώδικα δεοντολογίας που θα διέπει τις σχέσεις των μελών των τριών λειτουργιών, αλλά κάτι τέτοιο μου φαίνεται σενάριο επιστημονικής φαντασίας για να μπορεί να εφαρμοστεί στην Ελλάδα υπό τις παρούσες συνθήκες.

Στο ερώτημα εάν μπορούν να υπάρξουν μέτρα που θα ενισχύσουν τη δικαστική ανεξαρτησία θα πω κατ' αρχήν ότι ο τρόπος επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης πρέπει να αλλάξει και να εξεταστούν άλλες μορφές που θα καταργούν το αποκλειστικό δικαίωμα της Κυβέρνησης στην επιλογή. Επειδή όμως κάτι τέτοιο προϋποθέτει συνταγματική αναθεώρηση και άρα είναι πολύ πρόωρο να το συζητάμε, θα επαναλάβω την πρόταση που κατέθεσα το καλοκαίρι και είναι εύκολα υλοποιήσιμη εφόσον υπάρχει πολιτική βούληση. Έχουμε δει πολλές φορές να επαναλαμβάνεται το φαινόμενο διορισμού συνταξιούχων δικαστών σε θέσεις διοικητικές, είτε ως μέλη Ανεξάρτητων Αρχών είτε στη θέση άμεσων συνεργατών της Κυβέρνησης. Μάλιστα αρκετές φορές ο διορισμός έγινε πριν καλά – καλά αποχωρήσει ο δικαστής από την υπηρεσία του. Χωρίς να παραγνωρίζουμε το γεγονός της αξιολύπησης και της ικανότητας ορισμένων πρώην συναδέλφων που κατέλαβαν τέτοιες θέσεις, η ζημιά που γίνεται στη Δικαιοσύνη είναι ανυπολόγιστη. Δημιουργούνται εύλογα συνειρμοί για έναν ομφάλιο λώρο εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας, για προσδοκίες που μένουν να εκπληρωθούν μετά την συνταξιοδότηση κλπ. Αυτό που ζητάμε είναι ένας αυτοπεριορισμός για μας: Να αποκλειστεί με νόμο η δυνατότητα συνταξιούχων ή παραιτηθέντων δικαστικών λειτουργών να αναλάβουν οποιοδήποτε δημόσιο αξίωμα για χρονικό διάστημα τουλάχιστον τριών ετών μετά την αποχώρησή τους από το Σώμα. Εφόσον η εκτελεστική εξουσία ή η Βουλή χρειάζεται νομικούς για την πλήρωση κενών θέσεων σε διοικητικές ή ανεξάρτητες αρχές υπάρχουν πολλοί άξιοι δικηγόροι και καθηγητές

πανεπιστημίου για να αναλάβουν. Οι Δικαστές ζητούμε να μας απαλλάξετε απ' αυτές τις τιμητικές θέσεις.

Κύρωση Παγκόσμιας Χάρτας Δικαστών

Στη Χιλή κυρώθηκε στις 14 Νοεμβρίου 2017 η νέα Παγκόσμια Χάρτα του Δικαστή. Αποτελεί αναμόρφωση της αρχικής που υιοθετήθηκε το 1999 στην Ταϊβάν. Στην παρούσα ιστορική συγκυρία και με δεδομένες τις απειλές που αντιμετωπίζει το δικαστικό σύστημα σε πολλές χώρες η ανάγκη ενός τέτοιου κειμένου καθίσταται προφανής και η αξία του πολύτιμη. Η Διεθνής Ένωση Δικαστών αναγνώρισε στο προοίμιο της Χάρτας την ανάγκη να παγιωθεί η δικαστική λειτουργία ως εγγύηση για την προστασία των πολιτικών δικαιωμάτων από τις επιθέσεις του κράτους και άλλων ομάδων συγκεκριμένων συμφερόντων. Θα επιχειρήσω σύντομα να αναφερθώ στις βασικές αρχές που διέπουν τη Χάρτα.

Καθιερώνεται κατ' αρχήν η διάκριση των λειτουργιών ως βασική αρχή κάθε δημοκρατικού κράτους και αναγνωρίζεται το δικαστικό σώμα ως εγγυητής του Κράτους Δικαίου. Η δικαστική ανεξαρτησία δεν απονέμεται ως προσωπικό προνόμιο του Δικαστή αλλά ασκείται προς όφελος του λαού. Στο άρθρο 2 διασφαλίζεται η δικαστική ανεξαρτησία με την ισοβιότητα, την ανάθεση στο δικαστικό σώμα της δυνατότητας να παρεμβαίνει κατά τη λήψη αποφάσεων για την κατανομή των κονδυλίων που διατίθενται για τη Δικαιοσύνη και τη σύσταση ανεξάρτητου Δικαστικού Συμβουλίου. Στο σημείο αυτό αξίζει η επισήμανση ότι το Δικαστικό Συμβούλιο που κρίνει για την υπηρεσιακή εξέλιξη και τον πειθαρχικό έλεγχο των δικαστών θα πρέπει να εκλέγεται με δημοκρατικό τρόπο από το ίδιο το Δικαστικό Σώμα. Στη Δικαστική ανεξαρτησία εμπίπτει επίσης η δυνατότητα του δικαστικού σώματος να εκφράζει την γνώμη του μέσω των εκπροσώπων του σε κάθε ζήτημα που σχετίζεται με τη δικαστική λειτουργία. Κατοχυρώνεται για τους δικαστές η ελευθερία έκφρασης γνώμης αλλά και το δικαίωμά τους να ανήκουν σε δικαστικές ενώσεις. Το άρθρο 4 αναφέρεται στις διαφανείς διαδικασίες πρόσληψης δικαστών, ενώ στο άρθρο 5 ορίζονται τα σχετικά με τις προαγωγές και την αξιολόγηση του λειτουργού. Προβλέπεται στη συνέχεια ο δεοντολογικός κώδικας και οι αρχές που θα πρέπει να διέπουν την άσκηση των καθηκόντων μας καθώς και οι προϋποθέσεις της πειθαρχικής διαδικασίας. Τέλος στο άρθρο 8 καθορίζονται τα σχετικά με τις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών, οι οποίες δεν θα πρέπει να μειώνονται κατά την διάρκεια του επαγγελματικού τους βίου, ζητήματα κοινωνικής προστασίας και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Όλα όσα προβλέπονται στην Παγκόσμια Χάρτα του Δικαστή δεν είναι ένα ευχολόγιο. Είναι επισημάνσεις του δικαστικού κόσμου που βγαίνουν μέσα από μια μακρόχρονη εμπειρία λειτουργίας των δικαστικών συστημάτων σε παγκόσμιο επίπεδο. Είναι προτροπές και κατευθυντήριες οδηγίες προς όλα τα Κράτη να προσαρμόσουν κατάλληλα τη νομοθεσία τους –στα πλαίσια βέβαια της νομικής παράδοσης και των κοινωνικοπολιτικών ιδιαιτεροτήτων κάθε λαού– ώστε να ενισχυθεί η δικαστική ανεξαρτησία εσωτερικά και εξωτερικά. Προσκαλούμε το Υπουργείο Δικαιοσύνης σε μία εξ αρχής συζήτηση όλων των θεμάτων της Χάρτας χρησιμοποιώντας αυτήν ως οδηγό στα αναγκαία βήματα βελτίωσης της Δικαιοσύνης στη Χώρα μας.

Η Δικαστική Μεσολάβηση ως εναλλακτικός τρόπος επίλυσης διαφορών

Τον Σεπτέμβριο αυτού του έτους η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων κατέθεσε ολοκληρωμένη νομοθετική πρόταση για την Δικαστική Μεσολάβηση ως εναλλακτικού τρόπου επίλυσης των ιδιωτικών διαφορών. Συστήσαμε επιτροπή που εργάστηκε επί 7 μήνες για την εκπόνηση της μελέτης, αφού εξετάσε ενδελεχώς τις αιτίες της μέχρι σήμερα αναποτελεσματικότητας του συστήματος, διερεύνησε τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών σε διεθνές επίπεδο, συνέκρινε αντίστοιχες διατάξεις σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη και κατέγραψε την εκκρεμότητα στην εκδίκαση υποθέσεων σε όλη τη Χώρα. Οι εκκρεμείς πολιτικές υποθέσεις στα Πρωτοδικεία της Χώρας μέχρι και το τέλος του 2015 ανέρχονταν σε 242.209 και στα Εφετεία της Χώρας σε 35.768. Σύμφωνα με έρευνα της Εταιρίας Δικαστικών Μελετών του 2015, με την προϋπόθεση της διατήρησης σταθερού του αριθμού των εισερχόμενων πολιτικών υποθέσεων, για να εξαλειφθεί ο όγκος των εκκρεμών υποθέσεων σε μια δεκαετία θα πρέπει να περαιώνεται το 41% των υποθέσεων που εκκρεμούν από το προηγούμενο έτος και αυτών που εισάγονται κατά το ίδιο έτος. Η άμεση επομένως αντιμετώπιση της σωρευμένης εκκρεμότητας απαιτεί είτε αύξηση των οργανικών θέσεων των δικαστών κατά 50%, είτε θεσμοθέτηση ενός άλλου τρόπου συμβιβαστικής επίλυσης των διαφορών. Η υπεροχή της δικαστικής μεσολάβησης έναντι άλλων εναλλακτικών τρόπων επίλυσης διαφορών εδράζεται ιδίως στην παρουσία και ενεργό συμμετοχή δικαστικού λειτουργού στην διαδικασία, ο οποίος έχει όλα τα συνταγματικά εχέγγυα προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας. Η δικαστική μεσολάβηση εκφεύγει των προβληματισμών και ενστάσεων περί ιδιωτικοποίησης της Δικαιοσύνης, που μπορούν δικαιολογημένα να προβληθούν σε άλλες μορφές επίλυσης των διαφορών. Στην προτεινόμενη από εμάς διαδικασία καθιερώνεται ο υποχρεωτικός χαρακτήρας της διαμεσολάβησης ως προδικασίας στις ειδικές διαδικασίες με προοπτική αργότερα να ενταχθούν στο υποχρεωτικό στάδιο και οι υποθέσεις της τακτικής διαδικασίας. Παρέχονται κίνητρα για την επίτευξη συμφωνίας και αντικίνητρα σε περίπτωση άρνησης ενός διαδίκου να συμμετέχει. Βέβαια η Δικαστική Μεσολάβηση ως εναλλακτικός τρόπος επίλυσης των διαφορών λειτουργεί επιβοηθητικά στην κύρια μορφή απονομής της Δικαιοσύνης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 6

από το Κράτος. Συνεπώς πρωταρχικό μέλημα της Πολιτείας θα πρέπει να είναι η ενίσχυση του Δικαστικού Συστήματος με αύξηση των αναγκαίων οργανικών θέσεων Δικαστών και Εισαγγελέων, στελέχωση των γραμματειών, ολοκλήρωση αναγκαίων τομών όπως η εξαγγελθείσα σύσταση δικαστικής αστυνομίας, αύξηση των κονδυλίων για υλικοτεχνικές υποδομές. Αντίστοιχη μελέτη και έρευνα θα αναλάβει να καταρτίσει η Ένωσή μας και για την αποσυμφόρηση των ποινικών δικαστηρίων. Η κατάσταση που επικρατεί ειδικά στα Εφετεία Κακουρηγημάτων είναι απελπιστική και σε μικρό διάστημα θα μπορούσε κανείς με ασφάλεια να προβλέψει ότι το σύστημα θα οδηγηθεί σε πλήρες αδιέξοδο.

Άμεσες προτεραιότητες για τη Δικαιοσύνη (αύξηση κονδυλίων- υλικοτεχνικές ανάγκες δικαστηρίων- αύξηση οργανικών θέσεων- νέος ΚΟΔΚΔΛ προσαρμοσμένος στις σύγχρονες απαιτήσεις- πόθεν έσχες, κλπ)

Αναφέρθηκα και παραπάνω στην άμεση συνάρτηση μεταξύ ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης και διατιθέμενων κρατικών κονδυλίων. Στον κρατικό προϋπολογισμό του 2009, την τελευταία χρονιά πριν από τα Μνημόνια, οι συνολικές δαπάνες του Υπουργείου Δικαιοσύνης (τακτικός προϋπολογισμός και Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων) ανήλθαν σε 914 εκατ. ευρώ. Από την επόμενη χρονιά παρατηρείται μια κατακόρυφη μείωση των κονδυλίων ώστε το 2010 ανήλθαν σε 702 εκατ. ευρώ για να φτάσουμε το 2017 σε 622 εκατ. ευρώ, ενώ η πρόβλεψη στον φετινό προϋπολογισμό είναι ακόμα μικρότερη και φτάνει τα 618 εκατ. ευρώ. Λόγω αδυναμίας κάλυψης βασικών αναγκών σε υλικοτεχνική υποδομή στα δικαστικά μέγαρα της Χώρας η Ένωσή μας υποχρεώθηκε από τις εισφορές των μελών της να καταβάλει μέσα στο τελευταίο έτος συνολικό ποσό 6.500 ευρώ για το Πρωτοδικείο Αθηνών, 5.500 ευρώ για το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, 3.000 ευρώ για το Εφετείο Θεσσαλονίκης και 500 ευρώ για το Πρωτοδικείο Αρτας. Το χιλιοειπωμένο επιχείρημα ότι οι αντοχές της κρατικής οικονομίας είναι περιορισμένες και άρα θα πρέπει να αρκεστούμε στα χρήματα που υπάρχουν, έχει επίσης χρησιμοποιηθεί για να καλύψει μειώσεις μισθών, συντάξεων, κοινωνικών παροχών. Δύσκολα όμως μπορεί να πείσει ότι σε μια Δημοκρατία προτεραιότητα δεν έχει η Δικαιοσύνη, η Υγεία, η Παιδεία, αλλά η ενίσχυση των τραπεζών και των επιχειρήσεων που πετυχαίνουν μειώσεις φορολογικών συντελεστών, κρατικές ενισχύσεις και επιδοτήσεις.

Έχουμε ζητήσει ήδη δύο φορές από το Υπουργείο Δικαιοσύνης αύξηση των οργανικών θέσεων των δικαστών. Στο Πρωτοδικείο Αθηνών αυτή τη στιγμή υπάρχουν 27 κενά και αν συνυπολογίσουμε τους υπηρετούντες δικαστικούς λειτουργούς που βρίσκονται σε πολύμηνη άδεια τα πραγματικά κενά ανέρχονται σε 61. Την ίδια στιγμή από υπολογισμούς που έκανε η Διοίκηση του Δικαστηρίου προκύπτει ότι την τελευταία χρονιά υπήρξε μια αύξηση των υποθέσεων που συζητήθηκαν στην Τακτική Διαδικασία του Μονομελούς και Πολυμελούς που φτάνει το 75%. Στο ίδιο Δικαστήριο, που είναι το μεγαλύτερο της Χώρας, οι ελλείψεις δικαστικών υπαλλήλων είναι ακόμα πιο τραγικές και φτάνουν το 40% των συνολικών οργανικών τους θέσεων. Στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης την χρονιά 2014-2015 συζητήθηκαν στην τακτική διαδικασία μονομελούς και πολυμελούς πρωτοδικείου 4.000 υποθέσεις, την χρονιά 2015-2016 συζητήθηκαν 1.788 και την περσινή χρονιά συζητήθηκαν 6.100 υποθέσεις, δηλαδή ένας υπερτριπλασιασμός σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά και μία αύξηση 50% σε σχέση με το 2014. Στα επαρχιακά Δικαστήρια η κατάσταση είναι πολλές φορές ακόμα χειρότερη, ιδίως στα Εφετεία που δικάζουν ποινικές υποθέσεις.

Άμεση προτεραιότητα για μας είναι και ο τερματισμός της εκκρεμότητας με τις δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης, τα Πόθεν Έσχες. Κατά περιεργό τρόπο το συγκεκριμένο θέμα έγινε πολλές φορές αντικείμενο σπέκουλας και πολιτικής εκμετάλλευσης. Με επιμονή και σε υψηλούς τόνους ακούστηκε από κυβερνητικούς αξιωματούχους ότι δήθεν οι δικαστές αρνούνται να καταθέσουν δηλώσεις. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα από αυτό ούτε επιχειρήθηκε ανάλογη εκστρατεία συκοφάντησης σε βάρος του δικαστικού σώματος εδώ και πολλά χρόνια. Ποια είναι η πραγματικότητα: Οι δικαστές αμφισβητήσαμε με τις προσφυγές μας στο ΣτΕ συγκεκριμένα σημεία του νέου τύπου υποβολής των δηλώσεων και πράγματι δικαιωθήκαμε με την 2649/2017 απόφαση της ΟλΣτΕ. Δεν αρνηθήκαμε ποτέ την υποβολή των δηλώσεων αφού άλλωστε είμαστε από τις πρώτες επαγγελματικές ομάδες που υποβάλλουμε με συνέπεια δηλώσεις Πόθεν Έσχες εδώ και 20 χρόνια. Η απόφαση του ΣτΕ που ακύρωσε την συγκεκριμένη υπουργική απόφαση για το Πόθεν Έσχες στα περισσότερα σημεία της δεν αφορά ειδικά τους δικαστές αλλά αφορά όλους τους υποχρέους σε υποβολή δηλώσεων. Ποια λοιπόν είναι η ξεχωριστή μεταχείριση που ζητούν οι δικαστές; Αντίθετα ειδική μεταχείριση έχουν εξασφαλίσει οι Υπουργοί και οι Βουλευτές οι οποίοι πρέπει να εξηγήσουν στο λαό γιατί δεν ελέγχονται στο Πόθεν Έσχες που υποβάλλουν από την επιτροπή στην οποία υπάγονται όλοι οι άλλοι υπόχρεοι αλλά από ειδική επιτροπή της Βουλής. Έσπευσαν οι αρμόδιοι Υπουργοί την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης της ΟλΣτΕ και χωρίς να ενημερωθούν για το περιεχόμενό της, να εκδώσουν ΚΥΑ με μοναδικό σκοπό τον αιφνιδιασμό των δικαστικών λειτουργών αφού η προθεσμία υποβολής δηλώσεων έληγε την επομένη ημέρα και δεν είχε καν θεσμοθετηθεί το αρμόδιο όργανο το οποίο θα παραλάμβανε τις δηλώσεις. Υποχρεώθηκαμε μετά από αυτά να υποβάλλουμε νέα αίτηση ακύρωσης και να λάβουμε προσωρινή διαταγή. Ένα ζήτημα δηλαδή που θα έπρεπε να έχει ήδη διευθετηθεί με την πλήρη συμμόρφωση της κυβέρνησης στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου μένει σε εκκρεμότητα ακριβώς λόγω της επιμονής της να νομοθετεί αυθαίρετα. Είπε την προηγούμενη εβδομάδα στη Γ.Σ. της Ένωσης Εισαγγελέων ο κ. Υπουργός της Δικαιοσύνης ότι «πρόβλημα είναι το γεγονός ότι εκδόθηκε πρόσφατα από το ΣτΕ απόφαση που ακυρώνει τον έλεγχο των δηλώσεων

του πόθεν έσχες». Πραγματικά δεν καταλαβαίνω το νόημα της δήλωσης και θα ήταν καλό να μας εξηγήσει ο Υπουργός ποιο ακριβώς είναι το «πρόβλημα». Το ότι το ΣτΕ έκρινε διαφορετικά από την δική του άποψη; Το ότι ακυρώθηκε η ΚΥΑ; Το ότι υποχρεώθηκαμε να προσφύγουμε στα Δικαστήρια εξαιτίας των αντισυνταγματικών ρυθμίσεων των υπουργικών αποφάσεων; Το μόνο πρόβλημα που βλέπω εγώ είναι το πρόβλημα κατανόησης του ρόλου που έχει σε μια Δημοκρατία η Δικαιοσύνη να ακυρώνει υπουργικές αποφάσεις και νομοθετήματα όταν αυτά προσκρούουν στο Σύνταγμα. Αυτή είναι η δουλειά μας κ. Υπουργέ και αυτήν θα συνεχίσουμε να κάνουμε. Σε κάθε περίπτωση η εκκρεμότητα αυτή πρέπει να λήξει άμεσα με την σωστή και σύμφωνη με την απόφαση του ΣτΕ νομοθέτηση και την συνακόλουθη υποβολή δηλώσεων Πόθεν Έσχες από τους δικαστικούς λειτουργούς.

Στην αρμόδια νομοπαρασκευαστική επιτροπή συνεχίζεται η συζήτηση του νέου ΚΟΔΚΔΛ. Η Ένωσή μας από νωρίς κατέθεσε τις προτάσεις της που συμπεκνώνονται στην αλλαγή διατάξεων που αφορούν τις αρχαιρεσίες για το αυτοδιοίκητο των Δικαστηρίων, τον πειθαρχικό έλεγχο των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών, την ίση μεταχείριση των συζύγων δικαστικών λειτουργών με συζύγους άλλων εργαζομένων στον δημόσιο τομέα αναφορικά με τις αποσπάσεις σε δημόσιες υπηρεσίες, αλλαγές στον τρόπο εισαγωγής και στην εκπαίδευση νέων Ειρηνοδικών, την κατάργηση αναχρονιστικών διατάξεων όπως αυτή που υποχρεώνει τους δικαστικούς να διαμένουν στην έδρα του δικαστηρίου που υπηρετούν. Σε κάθε περίπτωση η νομοθετική αλλαγή διατάξεων του ΚΟΔΚΔΛ όπως έγινε πρόσφατα, ενώ είναι σε εξέλιξη οι συζητήσεις της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, ακυρώνει αναίτια το έργο της. Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ότι η κλήση της Ένωσης μας στην Επιτροπή Ακρόασης Φορέων στη Βουλή ενόψει της ψήφισης νομοσχεδίων σχετικών με τη Δικαιοσύνη τελεί υπό την αυτονόητη προϋπόθεση του σεβασμού του Κοινοβουλίου στις απόψεις που καταθέτει ο κάθε Φορέας. Προχθές στη συζήτηση νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης κληθήκαμε να παραστούμε 5 ώρες πριν την συζήτηση στην Επιτροπή. Δεν πρόκειται να νομιμοποιούμε με την τυπική παρουσία μας τέτοιες πρόχειρες και προσχηματικές διαδικασίες. Εάν πράγματι η Βουλή επιθυμεί να ακούσει τις θέσεις μας θα πρέπει να μας δίνει και ικανό χρόνο προετοιμασίας.

Τέλος ως δικαστικοί λειτουργοί που είμαστε επιφορτισμένοι με τη σωστή ερμηνεία και εφαρμογή του Συντάγματος εκφράζουμε την έκδηλη ανησυχία μας και την εναντίωσή μας σε κάθε προσπάθεια που γίνεται να περισταλεί με οποιονδήποτε τρόπο ένα συνταγματικό δικαίωμα. Αναφέρομαι στην πρόσφατη κατάθεση τροπολογίας η οποία προσωρινά αποσύρθηκε και η οποία έθετε κατά την άποψή μου έναν ακόμα ουσιαστικό περιορισμό στους τόσους πολλούς με τους οποίους έχει επιβαρυνθεί το άρθρο 23 παρ. 2 του Συντάγματος, το οποίο προβλέπει χωρίς προϋποθέσεις και περιορισμούς την ακώλυτη άσκηση του δικαιώματος της απεργίας.

Κυρίες και κύριοι,

Η παγκόσμια τάση υπερευγέντρωσης της εξουσίας στα χέρια της εκτελεστικής με αντίστοιχο περιορισμό των αρμοδιοτήτων της νομοθετικής και της ελέγχουσας δικαστικής καθιστά προβληματική την βασική αστική δημοκρατική αρχή της διάκρισης των λειτουργιών και δημιουργεί ανησυχίες για το μέλλον και την πορεία των πολιτικών συστημάτων. Οι ανησυχίες αυτές γίνονται ακόμα μεγαλύτερες εάν παρατηρήσει κανείς τον ολοένα και σφιχτότερο εναγκαλισμό κυβερνήσεων και οικονομικών συμφερόντων που γίνεται πλέον εντελώς απροκάλυπτα με την αναρρίχηση μεγαλοεπιχειρηματιών σε θέσεις προέδρων κυβερνήσεων. Το αίτημα συνεπώς για δικαστική ανεξαρτησία προβάλλει ως επιτακτική κοινωνική αναγκαιότητα. Οι ελλείψεις και οι αδυναμίες του δικαστικού συστήματος δεν επιτρέπεται να λειτουργούν ως άλλοθι για τον κυβερνητικό έλεγχο του, αλλά να λειτουργήσουν αντίστροφα ως αφορμή για την βελτίωσή του και την χειραφέτησή του από κάθε είδους παρέμβαση.

Σας ευχαριστώ πολύ και εύχομαι καλή συνέχεια στις εργασίες της Συνέλευσής μας.